

HAC

- HACILARIN EL KİTABI -

Ali Özdemir

HAC
Hacıların El Kitabı
Ali Özdemir

Hacc Üzerine Manevi Duygular

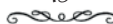
İnsan en mükemmel makama Rabbimizin emrine uyarak ulaşır ve insan yaşadığı müddetçe pek çok arzu ve isteği içinde barındırır. İşte bunun en yükseği ve en güzellerinden birisi Hacc'dır.

En güzel makam, ulvi hatıralarla dolu manâ deryası Kâbe'ye varış, Hz. Muhammed'in^(sav) doğduğu şehre kavuşma, makamların en yücesi olmaz mı? Gene Efendimizin ifadesiyle: "Kişi annesinden doğduğu gibi günahsız tertemiz hale gelir."

İslamiyet'in beş şartından birisi olan Hacc yolculuğu başlayınca, yalnız bir duygu insana hâkim olur. Allah^(cc) aşkı ve O'nun bu beldeye daveti... Bu duygunun dışında rahat arama, çocuklar, yeme içme gibi şeyler geride kalır; sabır, sebat en önde yer alır.

Münakaşa, itiraz ihramla beraber bir nevi ahiret yolculuğunun içinde yok olur. Ölü kızarmı, darılır mı? Başkalarının malında ve canında gözü olur mu? Kulluğun en üst zirvesine yükselmenin güzelliği ile ahirete sefer eder. Böyle bir Hacc yolculuğu için uzun bir hazırlık yapılmalı. Mana ehli üstadlar ile yakın münasebet içinde olmalı ve bu kitaplar çok çok okunmalıdır.

Hacc yolunun bahtiyar insanı, dünyanın her yerinden gelecek milyonlarca insandan birisi olacağını ve çok meşakkatli bir yolculuk yapacağını iyi düşünerek yola çıkmalısın. Kazanacağını sevaba göz diken, huzurdan kovulmuş mel'un şeytan ve azgın nefis kazandığını sana kaybettirmek peşindedir. Yani işin kolay değil, oldukça zordur. Ona göre bu yolculuğa talip olacaksın.

Kâbe

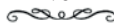
Âşıkların makamı, gözyaşlarımı pınar gibi akıtan yer, Allah'ın^(cc) mana evi, bütün Müslümanların rüyası, güzel beyt; seni tarih boyunca tanımak istiyor, üstadları dinliyor ve yazılan kaynak eserleri karıştırıyorum. Sema ehlinin elinden, Rabbimizin emrinin yerine getirildiğini görüyor ve kısaca yanan kalplere, nakşetmek için çeşitli rivayetlerden birisini arz ediyorum.

Meleklerin Cennet Taşlarıyla İlk Kâbe İnşası ve Tekrar Sökülmesi

Birinci Rivayet: Mübarek Kâbe'yi, vazifeleri yalnız Allah'ın^(cc) emrini yerine getirmek olan gök ehli Cennetten getirdikleri bembeyaz taşlar ile inşa etmişler. Günde yetmiş bin melek tavaf ediyor ve onlara kıyamete kadar bir daha sıra gelmiyor. Bu ne müthiş bir tatbikat Ya Rabbi! Nuh'un^(as) kavminin yoldan çıkışıyla son noktaya gelen kötülükler ve yaklaşan tufan ile Rabbimiz ilgili Meleklerle emir veriyor.

Küfrü yok edecek tufan gelmeden, melekler Allah'ın^(cc) emrini yerine getiriyorlar ve Kâbe'nin

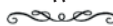
taşları sökölerek tekrar Cennete taşıyor. Fakat arz sızlanıyor, “Yarabbi benim üzerimde Cennetten bir eser, bir hatıra bırak” diye niyazını yaparken artık Kâbe'nin son taşı da Cennete gitmek üzere meleğin elinde Ebu'l-Kubeys dağının üzerine geliyor. Taşınan bu son taş, Hacerü'l-Esved taşıdır. Ama arzın niyazı, yalvarışı öyle bir aşk ile devam ediyor ki, Meleğin

Hacerü'l-Esved

elindeki, Hacerü'l-Esved, Ebu'l-Kubeys dağının üzerine düşüyor. Ve Rabbimiz merhametiyle muamele ederek onu taşıyan meleğe emrini bildirip, Hacerü'l-Esved'in düştüğü yerde kalmasını emrediyor. Tufan esnasında ve sonrasında bu mübarek taşı muhafaza ederek, İsmail'in^(as) eliyle Beytullah'a ulaşmasını sağlıyor. Tarih boyunca âşıklara ışık, gönüllere güzellik oluyor. Bugün de yarın da, dünyanın her yerinden gelen Müslümanlar, onu öpmek için birbirleriyle yarış yapmaya devam edeceklerdir. Bunların hepsi Cilve-yi Rabbanî olup, niyaza ve namaza devam etmek, arzın ve bizlerin vazifesidir.

İkinci Rivayet: İnsanlığın babası, ilk insan ve peygamber Âdem'in^(as) inşasıdır. Cebrail'in^(as) yardımıyla,

çeşitli mukaddes dağlardan taşlar getirilerek Kâbe inşa edilmiştir. Taş getirilen dağların birkaçı şöyledir:

- A) Tûr'i-Sina Dağı
- B) Cûdi Dağı
- C) Cebel-i Nur "Hira Dağı"

Hz. Âdem, Zürriyetinden nesiller boyu gelecek insanlar için çok dua etti. İman ile hayat süreceklerin bu Beyti ziyaret etmelerini, Rabbimizden samimiyetle istedi... Melekler de aynen Beyti tavafa devam ettiler.

Üçüncüsü: Hz. Âdem'in oğlu Hz. Şit^(as) bu mübarek beyti tavaf ederek haccetti. O günkü insanlar çok uzun ömürlü idiler. Bir de Muhammed'in^(sav) mübarek nuru Şit'in^(as) alınında bulunuyordu. Ayrı bir özelliğe ve güzelliğe sahip olan bu peygamber, Beyti yeniden inşa etti. O'nun yaptığı bu beyt, Nuh'un^(as) zamanına ve tufana kadar devam etti. Tufanla beraber her yer gibi, burası da yerle bir oldu. Arzı da, Beyti de şenlendiren imanlı insanlardır. İnsansız hiçbir şeyin değeri ve kıymeti yoktur.

Hz. İbrahim^(as) ve Kâbe'ye Uzanan Hayat:

Nuh Tufanı ile tamamen yeri yok olan Beyt'in, Hz. İbrahim^(as) ve oğlu İsmail^(as) tarafından inşa edilmesine, onun mana âlemine sırayla detaylı bir şekilde bakacağız. Bundan çok ibretler çıkarıp aşk deryasında yüzeceğiz.

Tarihin her döneminde iman ile küfür mevcut olmuş ve devamlı mücadele içinde bulunmuştur. İşte İbrahim'i^(as), Nemrut adı verilen kişiyle amansız mücadelesi Kur'anı Kerim'in diliyle tarif edilmiştir. Enbiya Suresi Ayet 69'da Rabbimiz buyuruyor ki: "Biz, Ey Ateş! İbrahim için serin ve selâmet ol! dedik."

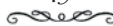
قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

Allah'ın^(cc) izniyle Nemrut'un ateşinden kurtulan Hz. İbrahim, O'nun izniyle Hz. Sare ile evlendi. Hz. Sare çok güzel bir kadın idi. İbrahim^(as) alnında parlayan Muhammed^(sav) nurunun kendisine geçmesi ve bir erkek evlat dünyaya getirmenin arzusu içindeydi. Çünkü doğacak bahtiyar çocuk Peygamber olacaktı.

İbrahim^(as) hanımıyla Urfa'dan ayrılıp Suriye'ye doğru yola çıktı. Mısır ve havalisini Firavun idare ediyordu. Bu çok kibirli ve zalim adam, güzel kadınlara düşkün bir sapık idi. Hz. Sare sınırda görülünce, hemen ona haber uçuuruldu. Hatta Hz. İbrahim'e^(as) Sare'nin neyi olduğu soruldu. O da "Kardeşiyim." (Din kardeşi manasında) dedi. Çünkü kocası olduğunu söylese, hemen oracıkta öldürülecekti. Sonsuz kudret sahibi Rabbimiz onları korudu. Hz. Sâre'ye hiç bir suretle yaklaşmadı. Neticede Rabbimizin oradaki kudretini anlayarak Hz. Sare'yi serbest bıraktı. Aynı metodu Hz. Hacer içinde kullanmış ve muvaffak olamamıştı. Hz. İbrahim'in^(as) mutmain olması hususunda Allah^(cc) olup bitenleri bizzat kendisine duvar mâniasını kaldırarak gösterdi.

Rabbimiz Bakara Suresi'nin 153. ayetinde buyuyor ki, "Ey iman edenler, sabır ve namazla Allah'dan^(cc) yardım isteyiniz." Bunun üzerine Sare annemiz namaz kılıp Allah'a^(cc) iltica etti. Allah'ın^(cc) çok açık yardımı karşısında yanındakilere hitaben, "Bu Kadın cinnidir". Benim ile biraz daha kalırsa neredeyse helâk olacaktım. Zararından korunmak için ona Hacer'i verdim" dedi. Hz. Hacer, Sare annemizin cariyesi iken azad edip Hz. İbrahim^(as) ile evlenmesine müsaade etti. Çünkü kendisinin hamile kalma ümidi kalmamıştı. Rabbimizin emri tecelli edip Hz. Hacer hamile kaldı. Muhammedî nuru O'nda parlamaya başladı. Ve İsmail^(as) dünyaya geldi. Hikmete binaen Hz. Sâre, Hz. Hacer ve oğlu

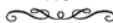

Hız. İsmail'in^(as) yanlarından ayrılmasını istedi. Henüz süt emme çağında olan Hız. İsmail^(as) ile annesini, Allah^(cc) gönderdiği manevi bir vasıta ile tayy-i mekân ile bugünkü Kâbe'nin bulunduğu yere bir ağacın altına götürüp bıraktı. İnsan olarak anne ve oğul, yanlarında çok az yiyecek ile gene az miktarda su vardı. Hız. İbrahim^(as) geriye dönerken Hız. Hacer'e "ya İbrahim bizi buraya Rabbimizin emriyle mi bırakıyorsun" diye sordu. Evet, cevabını alınca, gidebilirsin çünkü O bize yeter dedi. Oğlu Hız. İsmail'i^(as) ağacın altında bırakarak bugünkü Safa tepesine çıktı. Karşı tarafa doğru, yani Merve tepesine doğru yürüdü. Biraz çukur yere doğru ilerleyince hızlı adımlarla orayı geçti. Merve tepesinde oğluna doğru baktı. Bu durum gidiş ve dönüş ile Merve'de yedi defa oldu. Birde baktı ki oğlunun bulunduğu yerde kuşlar uçuyordu. Anne şefkati ile hızla oraya geldiğinde oğlunun topuğunun altından su fışkırıyordu. Hemen etrafını çevirip Zemzem (Dur, dur.) dedi. Hatta o anda mübarek Cebrail^(as) ile karşılaştı. Cebrail^(as) O'na dedi ki: "Korkma, çünkü siz her şeye Kadir olana emanetsiniz! Sakın mahvoluruz diye korkma! İşte şurası Beytullah'ın yeri, o beyti şu çocuk ile babası yapacaklardır. Allah^(cc) bu beytin sahibini zayı etmez!" Büyük bir sevinç içinde Rabbine şükretti, hemen kumdan bir havuz yaptı. Kana kana içti ve oğluna da içirdi. Bu Cennet suyunun bereketi kıyamete kadar devam edecek, ahiret sularından birisi olacaktır. İnşallah...

Kıyamete kadar Safa ve Merve arasında Umre ile Hacc ibadetinde "SAY" bir rükun olarak devam edecektir.

Gözebe Cürhüm Kabilesi

Cürhüm Kabilesi Mekke civarında hareket halinde idiler. Kuşların bir yere iniş çıkışlarını görünce

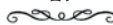
o tarafa yöneldiler. Bir de ne görsünler. Anne ile oğul, çölün ortasında bir su. Annemizden izin isteyip, oraya yerleşmek istediklerini bildirdiler. Hz. Hacer Validemiz “Suya mülkiyet iddia etmemek” kaydıyla izin verdi. Hikmet-i İlahi, anne ve oğlun etrafını Cürhümiler ile şenlendirdi.

Hz. İsmail'in^(as) Kurban Edilmesi

Bir rivayete göre Hz. İbrahim^(as) Rabbinden gelen ilahi emir üzerine Hz. Hacer Validemize, oğlu, yavrusu, ciğeri Hz. İsmail'i^(as) yıkamasını, güzel kokular sürmesini, bir tanıdığa götüreceğini söylemek, anlatmak istedi. Oldukça zor bir anlatıştı bu. Oğluna dedi ki: “ Yavrum, yanına bıçak ve ip al. Allah^(cc) rızası için kurban keseceğim”. Bugünkü Mina'ya doğru yürümeye başladılar. Mel'un, hain şeytan hiç boş durur mu? İnsan kılığında Hz. Hacer Annemizin annelik damarını isyana zorlayıp oğlunun kesilmeye götürüldüğünü, dostuna falan gitmediğini söyleyince, büyük bir teslimiyetle Validemiz: “ Eğer Allah^(cc) emretti ise güzel bir şeydir. Tevekkül ederiz” dedi. Hz. İsmail'e^(as) de aynı tuzağı kurmaya çalışan şeytan, kendisinin kesilmeye götürüldüğünü, dostlarını ziyarete gitmediklerini söyledi. O da “ Allah^(cc) emretmiş ise, bunu severek yerine getiririz” diyerek onu taşladı. Bu defa o yüce peygamberin yolunu keserek “ Ey ihtiyar, senin gördüğün şeytanî bir rüya olup, bununla evlat kesilmez” dedi. Nemrut'un ateşinden Rabbinin yardımıyla kurtulan, mübarek peygamber bunun şeytan olduğunu anlamakta gecikmedi. Eline aldığı yedi taş ile onu yanından uzaklaştırdı. Bu taşları üç ayrı yerde Rabbinin rızası için ona atarak kovdu.

Mina'da Şeytan Taşlama

Üç ayrı yerde taşlama dünyanın sonuna kadar rükun oldu. Çünkü bu mübarek ailenin tevekkülünü,

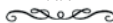

Şeytan Taşlama

samimiyetini, teslimiyetini yansıtan bir misal meydana geldi. Bunu böyle kabul edip Rabbimize dayanarak, bizler de seve seve şeytan taşlıyoruz.

Semada melekler hayret içindeler. “Ya Rabbi, bu nasıl bir hâl ki, bir peygamber, öbür peygamberi kesmeye götürüyor” diye oldukça heyecanlandılar. Hz. İbrahim^(as) oğluna, gözünün nuruna, ciğer paresine meseleyi detaylıca anlattı. Yapmak istediğim Rabbimizin emridir deyince, Hz. İsmail^(as) bunun Allah’ın^(cc) emri olduğunu öğrenince aynen şöyle dedi: “Sevgili babam emrolunan şeyde hiç tereddüt etme, İnşaallah ben sabredenlerden olacağım. Çünkü sen Nemrut’un ateşine tam bir teslimiyet ile atladın, ben kesilmeye hazırım. Bıçağın keskin olsun. Elimi arkadan bağla ki, çırpınıp bir kusur işlemeyeyim. Kanlı gömleğimi anneme götür. Çünkü ben O’na ahirette şefaatçi olacağım.” O büyük peygamberin gözlerinden pınar gibi yaş boşalıyor ve “Yarabbi bana sabır ve tahammül ver!” diye niyazda bulunuyordu. Aynı şekilde Hz. İsmail’de^(as) sabır ve tahammül etmek için dua etti. Bıçak kesmedi, nasıl ki ateş yakmadı, bıçak da kesmedi. Bu manzarayı sema ehli heyecanla seyredip, Allah’a^(cc) dua ediyorlar ve mer-

hamet diliyorlardı. Rabbimiz de, O'na itaat eden iki kulunu göstererek teslimiyetlerini semada bulunanlara anlatmak, göstermek istiyordu. Bir taraftan da Cebrail'e^(as) emrederek, bıçağın tersine çevrilmesini buyurdu. Rabbimizin emri olmadan ateş yakmaz, bıçak kesmez, hiç bir şey olmaz.

Rabbimiz buyurdu ki: "İbrahim gerçekten rüyasını yerine getirdi. Sadakatini ispat etti."

Bugünün Şartlarına Göre "Remy-i Cimar"

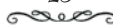
Allah^(cc), Halil İbrahim Peygamber'e oğlu İsmail'i kurban emri verdiğiğinde, şeytan buna engel olmaya çalışmıştı. İşte bu mübarek aile (baba, anne ve oğul) onun hilesini hemen anlayıp, onu taşlamışlardı... Yani ferasetleriyle şeytanın hilesine karşı taşlayarak cevap vermişlerdir... Yani Allah'ın^(cc) emri her şeyin üzerindedir...

Bu vazife yapılırken çok sıkıntılar çekildiği bir gerçektir. Hatta pek çok hacı burada canını vermiştir. Bir gün ise dev köprüler üzerinde ve dört kat halinde taşlama kolaylaşmıştır... Hangi kattan taşlama yaparsan aynı yeri taşlamış oluyorsun. Mühim olan taşlama zamanı ve kolay taşılayacağınız yerdir...

Şeytan taşlama kurban bayramı günlerinde yerine getirilir... Haccın asli vaciplerindendir. Taşlama terk edilirse kurban cezası gelir.

Bayramın ilk günü, büyük şeytana yedi taş atılır. Taşlamada zamana ve mezhep görüşlerine dikkat edilmelidir. Hanefi ve Mâliki mezheplerine göre, taşlama; fecr-i sadıktan itibaren başlar ve ertesi gün fecr-i sadığa kadar devam eder. Taşlama bu arada yapılmazsa dem, yani kurban gerekir.

Şâfii ve Hanbeli'nin görüşü de büyük şeytana yedi taş atılması, Müzdelife'de buna bir vakfeden

sona gece yarısıyla başlar; 4. gün güneşin batımına kadar devam eder. Herhangi bir cezası da olmaz... (İbni kudame III, 46, 47; Abdulgani el Mekki, 245-247=Şibrini, II. 271)

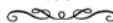
Dikkat! Birinci gün atılacak 7 taş Müzdelife'den toplanırsa iyi olur (müstehaptır). Diğer günler için Müzdelife, Arafat, Mina, Mekke'den de toplanabilir... Ehli Sünnet fıkıh kaynaklarında büyük şeytana birinci gün atılacak taşların güneşin doğuşundan sonra atılmasının "caiz", güneş battıktan sonra ise "mekruh" olduğuna dair görüşler mevcuttur. Gece vakti atılan taşların yerine ulaşamayacağından dolayı, ayrıca diğer hacılara zarar verir endişesinden böyle bir karar verilmiştir. Ancak, bugünün şartları tamamen değişmiş olup, geceler de gündüz gibi aydınlatılmıştır. Böylece Fecr'i sadığa kadar taşlama caizdir, mekruh değildir...

Üç mezhep sahipleri Mina'da gecelerler... Bunlar Şafii, Mâlikî ve Hanbeli'dir. "Eyyam-ı Teşrik" gecelerini Mina'da çadırlarda geçirmek "vacip"tir. Terk edilirse "dem" gerekir... (Şirbini, II, 265)

Hanefiler ile ilgili izahatımı kitabın diğer bölümünde anlattım. Bu günün şartlarına göre "Eyyam-ı Teşrik" geceleri Mina'da gecelenmiyor. Bundan dolayı da herhangi bir ceza yoktur.

Kurban bayramının ikinci ve üçüncü günlerinde taşlama sıra ile küçük, orta ve büyük şeytana olmak suretiyle zevalden (öğleden) sonra başlar ve "fecr-i sadığa" kadar devam eder. Zevalden önce ve fecr-i sadıktan sonra, atılan taşlar geçerli olmaz... Peygamber Efendimiz (sav) taşları şeytanlara zeval vakti, öğleden sonra atmıştır.

Şafii ve Hanbeli mezheplerine göre, büyük baş hayvana ortak olacaklar, kurban niyetiyle almaları şart değildir. Bir kısım ibadet, diğer kısmı da et

niyetiyle ortak olabilirler. (Nevevi, el-Mecmu' VIII. 369, 370)

Atılmayan taşlar

Umumi görüşe göre taşlar her gün belirlenen zaman içinde usulüne uygun atılmaz ise; ertesi gün veya en son gün (4. günü) güneş batmadan kaza edilmelidir... Aksi yapılırsa “dem” gerekir... Yani kurban cezası ile cezalanır.

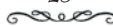
Sadece, İmam-Azam (ra) göre taşlar zamanında atılmalıdır, çünkü sonra kaza edilemez. Zamanında atılmayan taşlar için “dem” gereklidir. (Nevevi, el-izâh, 366) (Abdulgani el Mekki, s. 268) (Makdisi, eş-Şerhü'l Kebir, V 89)

- Büyük şeytan taşlandıktan sonra, hemen oradan uzaklaşılır. Dua yürürken yapılır...
- Küçük ve orta şeytan “cemre”leri taşıdıktan sonra, uygun bir yerde kibleye yönelip dua edilir.
- Birinci gün büyük şeytana “Akabe Cemresini” kuşluk vakti taşlamak sünnettir.
- Şâfii, Mâlikî, Hanbelî mezheplerine göre; tertibe uymak “vacip”tir. Bu şarta uyulmadığı takdirde yeniden atılması; atılmazsa “dem” gerekir. (Abdulganî el Mekke, s. 277) (Nevevi, el izah, s. 366)

Cennetten Gelen Koç ve Tekbir

“Allah-u Ekber Allah-u Ekber” “Lâ ilâhe illâllahu Vallahu Ekber.” Hz. İbrahim^(as) mukabele etti. “Allah-u Ekber ve lillâhi'l-hamd.”

Arefe günü sabah namazında başlayıp, dördüncü günü ikinci namazına kadar okunan teşrik tekbiri bundan böyle rahmet olarak müminlerin dilinde, gönlünde çağlamaya, o günden beri devam etmektedir.

Cennetten gelen koç kuşlara yem oldu. Çünkü cennetten gelen hiç bir şey ateşe atılmaz. Bu kesilme yeri, hacıların görmesi için, bir işaret ile tespit edilmiştir. Çok çok tefekkür etmeliyiz, belirli şeylerde nefsimize tatbik etmeye gayret göstermeliyiz. Bu ibret dolu olup bitenler laf olsun diye olmamış, tam tersine bizlerin uyanık olması ve güzel kulluk içindir.

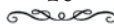
Büyük Mucize Meydana Geliyor

Sare annemiz İshak'a^(as) hamile kalıyor. Hz. İbrahim^(as) 120, Sare^(as) 99 yaşına gelmişlerdi. Sonsuz rahmet sahibi Rabbimiz onlara müjde gönderdi. Bu durum Kur'ân-ı Kerim'in Saffat Suresi'nin 112. ve 113. ayetlerinde şöyle anlatılıyor: "Salihlerden bir Peygamber olarak O'na (İbrahim'e) İshak'ı müjdeledik. Kendisini ve İshak'ı mübarek (kutlu ve bereketli) eyledik. Lakin her ikisinin neslinden iyi kimseler olacağı gibi, kendine açıktan açığa kötülük edenlerde olacaktır."

Bu mübarek peygamberlerden Yakup^(as) ve Yusuf^(as) soyundan insanlığa ışık tutan nesiller devam etmiştir. Allah^(cc) Onlardan razı olsun. (Çok geniş olan bu hususu peygamberler tarihinden okumanızı tavsiye ederim.)

Hz. İbrahim'in^(as) Hz. İsmail'i^(as) Ziyareti

Hz. İsmail Aleyhisselam, alnında Hz. Muhammed'in^(sav) nurunu taşıyor ve güzellik tim-sali bir genç olarak herkesin dikkatini çekiyordu. Cürhümilerden Arapça lisanı öğrenip, onlardan bir kız ile hayatını birleştirdi. Bu arada annesi Hz. Hacer'de 99 yaşında Hakk'ın rahmetine kavuştu. Kâbe'nin yanında "Hicr" denilen mevkiye defnedildi. Rabbimiz şefaatine bizleri nail eylesin.

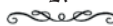

Bu hanımın en büyük arzusu, Hz. İsmail'in^(as) alınıdaki nuru taşıyan bir bebeğe gebe olmaktı. Bu arada Hz. İbrahim^(as) onları ziyarete geldi. Bu ziyaret Hz. İsmail'in^(as) evde olmadığı bir zamana rastladı. Kendisini hiç tanıtmadan evladını sordu. Karısı da "Rızkımızı temin için çalışıyor, evde yok." diye karşılık verdi. "Peki maişetiniz, rızkınız ne durumda?" diye sorusuna devam etti. Karşısındakinin kayınpe-deri olduğunu fark edemeyen bu şükürsüz kadın, bir sürü şikâyet sıraladı. "Şiddetli darlık ve yokluk içindeyiz." dedi. Hz. İbrahim^(as) "Kocan eve gelince selâmımı söyle; Bu güzel eve eşik uymamış, kapısının eşiğini değiştirsin." buyurdu. Hz. İsmail^(as) eve gelir gelmez burcu burcu bir koku, müstesna manevi bir hava ile karşılaştı buram buram teneffüs edip, müthiş manevi havayı sonsuz zevk içinde teneffüs etti. Hanımına bu güzel havanın manasını sordu. "Evimize kim geldi?" deyince kadın yaşlı birisinin geldiğini, aralarında geçen konuşmayı anlattı. İsmail^(as) bu ince mesajı alarak "Evimize gelen o mübarek zat babamdır. Şükürsüz biri olduğun için senden ayrılmamı emretmiştir." dedi. Böylece gene Cürhümilerden başka bir hanım ile evlendi. Cürhümiler Arap neslinden oldukları için evliliğin yine bunlardan olması icap ederdi.

Hz. İbrahim'in^(as) İkinci Ziyareti

Hikmete binaen oğlunun olmadığı bir zaman dili-minde evine geldi. Bu hanım gelen yaşlı ve mübarek misafiri çok güzel karşıladı. İzzet ve ikramda bulundu. Sorularına Elhamdülillah diye cevap verdi. "İsmail rızkımızı temin için çok uğraşiyor, şükürler olsun bolluk ve saadet içindeyiz. Zemzem nimeti, et bolluğu soframızı dolduruyor. Efendim bizler çok mesut ve fazla şükür edenlerdeniz." cevabını verdi. Hz. İbrahim'de^(as) "Ya Rabbi, bunların etleri-

ni ve sularını bol eyle ve bereketlendir.” diye dua etti. “Efendin geldiğinde çok çok selâm söyle, evi çok güzel, eşiği de güzel, bu güzelliğe sahip olsun.” diyerek ayrıldı. Hz. İsmail^(as) gelir gelmez evin içinde bulunduğu fevkaladeliği, mana yüklü hali ve nur dolu evi görünce hanımına sordu. Bu mübarek hanım gelen misafiri öve öve bitiremedi. Aralarında geçen güzel konuşmaları efendisine anlattı. Hz. İsmail^(as) gelen mübarek insanın babası olduğunu, şükründen ve hürmetinden dolayı kendisini çok beğendiğini, bir ömür beraber kalacaklarını, hanımına anlattı. İşte Muhammedî Nur bu hanıma geçerek hep böyle devam etti. Bütün Müslümanların kapısına Rabbimiz böyle gelinler nasip eylesin. Âmin.

Mübarek Kâbe'nin İnşası

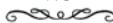
Seneler sonra Rabbimizin emri ile Mekke'ye gelip oğlu ile hasret giderdi. Ve oğluna: “Rabbimizin emri ile bir Beyt inşa edeceğiz. Sen de inşaallah bana yardımcı olacaksın.” dedi. Diğer yardımcı da Cebrail^(as) oldu.

Makam-ı İbrahim

Beytullah'ın faziletli yerlerinden birisi Makam-ı İbrahim'dir. Hemen herkes burada ibadet etmek ister. Onun için oldukça izdihamlı bir yerdir. Kâbe'nin yapıldığı anda, asansör vazifesi gören mermer ayak izi de demir muhafaza içinde buradadır.

Allah^(cc) buyuruyor: “Bir zamanlar İbrahim, İsmail ile beraber Beytullah'ın temelini yükseltiyor, şöyle diyordu: “Ey Rabbimiz bizden bunu kabul buyur; şüphesiz Sen işitensin bilensin.” (Bakara 2/127)

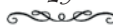
İhlâs ile yapılan her şey Allah'ın^(cc) rızası içindir. Her Müslümanın kalbinde yer alan namaz ve niyazımızda yöneldiğimiz Kâbe, Hz. İbrahim^(as) ve oğlu ile Cebrail^(as)

Makam-ı İbrahim

tarafından tamamlanınca Hz. Muhammed'in^(sav) cediti şöyle dua etti: "Ey Rabbim! Burayı emin bir şehir yap! Halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları çeşitli meyvelerle besle." Hz. İbrahim'in^(as) duasını kabul eden Allah^(cc) buyurdu ki: "Kim inkâr ederse, onu az bir süre faydalandırır, sonra da onu cehennem azabına sürerim. Varılacak ne kötü bir yerdir orası." (Bakara 2/126). Hacc ve Kâbe deyince bu mübarek aileyi hatırlamamak mümkün değildir. Bunun üzerine çok şeyler yazmak istiyorum ama çok geniş bir sahamız var. Onların hemen hepsini inşa-lah ihtiyacınıza arz edeceğim. Şunu çok iyi anlayıp

kavramak gerekiyor ki, Hz. İbrahim^(as) ile Hz. Hacer ve oğlu Hz. İsmail'in^(as) neslinden gelen iki cihan nuru âlemlere rahmet Hz. Muhammed'in^(sav) teşrif etmesi bütün peygamberler arasında en üst düzeyde bulunmaktadır. Kâbe ve Hacc da kıyamete kadar devam edecek nurlu hatıralar ile doludur. Dünyanın her köşesinden gelen milyonlarca Müslüman aşk ve şevk içinde bu hazzı tadıyor, gözyaşları ile bunun şükürünü eda etmeye çalışıyorlar. Hz. Muhammed'e^(sav) ulaştırılan salâvatların içinde onlara da yer ayrılıyor.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ❀ اللَّهُمَّ بَارِكْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى
آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ❀

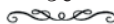
Okunuşu:

Allâhümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed. Kemâ salleyte alâ İbrahime ve alâ âli İbrahim. İnneke hamidün mecîd. Allâhümme barik alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed. Kemâ barekte alâ İbrahîme ve alâ âli İbrahim. İnneke hamidün mecîd.

Arafat ve Cebel-i Rahme

Arafat çok geniş bir rahmet alanıdır. Buraya yetişemeyenlerin Haccı olmaz. Ortasında yüksek bir yerde Cebel-i Rahme (Rahmet dağı) vardır. Arefe günü oraya çıkmaya çalışmayınız. Çünkü çok izdihamlı ve tehlikeli olur.

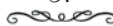
Hacc ayı olan Zilhicce'nin sekizinci günü akşam veya gece Arafat'a vasıl olursunuz. Bu gece Arafat'ta kalacağınız tek gece olması hasebiyle bol ibadet, zikir

Arafat

ve tefekkürle güzel, feyizli, hayatınızda unutamayacağınız bir gece olduğunu düşünüp değerlendirmeye azami gayret gösterirseniz, çok şeyler elde edersiniz. Sabah namazından epeyce önce abdestinizi alıp, zikirle meşgul olmalısınız. Eğer geç kalırsanız, abdest almada sıra size zor gelir. Sabah namazını çadırınızda cemaatle kılarırsınız, inşaallah. Etrafı görüp, çadır ziyaretleri ile de vakit geçirmekten kaçınınız. Öğlen vaktine kadar zikir, Kur'an-ı Kerim okuyarak ve mutlaka besmele ile bin ihlâs-ı şerif okumaya gayret gösteriniz. Her an her dakika bütün günahlardan kurtulacağınızı, anadan doğmuş gibi olacağınızı bileerek dua ve tevbeyle devam ediniz. Vaazları dinleyip, elinizdeki kitapları okuyunuz. Öğlen ezanı okununca cemaat ile önce seferi olarak öğlen namazını seferi olarak, arkasından kamet ile gene seferi olarak ikinci namazını cem-i takdim yaparak kılarırsınız. Teşrik tekbirlerini hep beraber okursunuz. Bu da kalplere huzur ve huşu veren hususlardan birisi olur. Arafat duası ve vakfesi ayakta hocanın dilinden dökülen güzel cümlelerle gönülleri mest eder. Can-ı gönülden âminler ise; Şeytana darbe, günahlara tevbe ve yeni güzel bir Müslüman olmanın heyecanını tatma anını size yaşatacaktır. Hele akıtmaya başladığınız

Arafat Çadırlarında Hanım Hacılar

gözyaşları, melekleri kendinize hayran bırakma saadetini tattıracaktır.

Ey mutlu hacılar! Her şeyin kabul edileceği güzel bir mekândasınız. Zaman sizin lehinize işliyor. Artık sizin her istediğiniz olma noktasında, herkese mübarek elinizi verin, dua ile güzel dilinizi boş bırakmayın. Gözyaşlarıyla kucaklaşın, bugün en büyük bayram, gökteki melekler size hayran mı hayran. Bu günün sahibi Rabbimize dayan, çünkü O'ndan başka dayanak yeriniz olmadı ve olmayacaktır.

Güneşin batışına kadar, başardığın farzın zevkini, sevincini yaşamalısın. Artık kimseyi üzme, herkese merhametli ve şefkatli ol. Bir daha buraları görmek, bu anı yaşamak, ya kısmet. Öyleyse neslinin, tanıdıklarının, bütün âşıkların buraya gelmesini Yüce Yaratan'dan iste ki, saadet duasının bereketi ile herkese, bir daha sana da nasip olsun. Akşam namazını burada kılmayıp, Müzdelife'ye bırakıyorsun.

